

(Walby, Wigerslev og Kongens Enghave) og af Sundbyernes Sogn, i hvilken Henseende Lovforslag vilde kunne ventes forelagte i en nær Fremtid. — Som Følge af, at Brøndshøj Sogn, der efter Lovforslaget kun i verdslig Henseende foreslaas indlemmet under Kjøbenhavn, medens Indlemmelsen i gejstlig Henseende udskydes og henlægges til administrativ Afgørelse, for Tiden har og antagelig i en længere Mærække vil bevare en landlig Karakter, er det anset rettest paa en Del Punkter at skabe en Overgangstilstand dels derigennem, at i visse Henseender de for Landkommuner gældende Regler foreløbig bibeholdes, dels ved, at der indtil videre fritzes Sognets Beboere særlige Talsmand i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation samt dannes en Særbestyrelse til Varetagelse af forskellige Sogneraadet nu paa hvilende Forretninger.

Til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

ad § 1.

Indlemmelsen af Brøndshøj Sogn kan næppe bestemmes ved selve Loven, idet den forudsætter Ordningen af forskellige Forhold, om hvilke Kommunalbestyrelserne maa være enige, men hvorom endelig Bestemmelse vanskelig kan tages før henimod den Tid, da Indlemmelsen kan finde Sted. Det er derfor foreslaaet, at den kan bestemmes ved kgl. Resolution, naar Andragende derom maatte fremkomme fra de 2de Kommunalbestyrelser.

ad § 2.

Med Hensyn til Indlemmelsen af Brøndshøj Sogn i gejstlig Henseende i Staden Kjøbenhavn kunne særlige Lovregler ikke anses fornødne, men Indlemmelsen vil kunne finde Sted ad administrativ Vej overensstemmende med de sædvanlige Regler, naar Administrationen, efter at Indlemmelsen i verdslig Henseende har fundet Sted, maa anse Tidspunktet hertil for gunstigt.

Naar det er anset for rigtigt — skønt det ikke kan anses for nødvendigt — at optage en Bestemmelse herom i denne Paragraf, er Grunden hertil den, at der er nogle Retninger, i hvilke Indlemmelsen i verdslig Henseende allerede efter den gældende Lovgivning vil influere paa Menighedsmedlemmernes Stilling, idet de fra at have været Landboere gaa over til at blive Købstadbeboere, og dette har man anset det rigtigt for Tydelighedens Skyld udtrykkelig at berøre i selve Loven. Det første Forhold, hvortil der her sigtes, gælder Retten til Begravelse paa Brøndshøj Kirkegaard. Medens enhver Sognebeboer paa Landet har Ret til frit

Gravsted paa Sognets Kirkegaard, jfr. D. 2. 2—22—38 og Reskript af 28de Marts 1750, tilkommer saadan Ret i Købstæderne kun de fattige, jfr. D. 2. 2—22—37. Ved Indlemmelsen i Staden Kjøbenhavn blive Brøndshøj Sogns Beboere ligesom Hovedstadens andre Beboere at sætte lige med Købstadbeboere og fortabe som Følge heraf deres almindelige Ret til fri Begravelse paa Sognets Kirkegaard. Dette er det anset for rigtigt udtrykkelig at udtale i Loven. I øvrigt er det en Selvfølge, at Beboerne af denne nye Stadsdel maa faa Afgang til de kjøbenhavnske Kirkegaarde lige med Stadens øvrige Beboere. Den Ordning, som her vil være at træffe, er imidlertid af rent administrativ Natur og vil kunne overlades til Forhandling mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen.

Den anden Retning, hvori Beboernes Overgang til at blive Købstadbeboere gør sig gældende, er i Henseende til deres Forpligtelse til at svare Præste-, Degne- og Klokkerpenge i Henhold til Reskript af 5te September 1814, jfr. Plakat af 21de s. M. At det er den verdslige Hønhøren til Kjøbenhavns Jurisdiktion, som her er det afgørende, findes allerede udtaalt i en kgl. Resolution af 24de Juni 1815, jfr. Plakat af 21de Juli s. A., hvor det med Hensyn til en Del af Besterbros Beboere, der i gejstlig Henseende hørte under Frederiksberg Menighed, men i verdslig Henseende under Kjøbenhavns Jurisdiktion, resloveredes, at de, da de vare at anse som Købstadbeboere, ogsaa vare pligtige at svare Præstepenge. At det ikke er den gejstlige Indlemmelse, som er den afgørende, kan ogsaa modsætningsvis ses deraf, at Beboerne af Utterslev i Brøndshøj Sogn, skønt de i en Mærække i gejstlig Henseende have været indlemmede i Kjøbenhavn som hørende til St. Stephans Menighed, hidtil ikke ere blevne ansete for pligtige til at svare Præstepenge. Naar nu Indlemmelsen finder Sted ogsaa i verdslig Henseende, vil dette Forhold forandre sig. Lagtet Forpligtelsen til at svare Præstepenge i og for sig ikke har nogen Indflydelse paa Menighedsmedlemmernes Forpligtelse til at svare Højtidsoffer efter Loven, har det dog under de Forhandlinger, der have været førte med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om de herhen hørende Forhold, været fremdraget, om det ikke vil være rigtigt samtidig med Indlemmelsen i verdslig Henseende i Brøndshøj Sogn i Hovedstaden at ophæve den Overenskomst, der er indgaaet mellem Brøndshøj Sogneraad og de offerberettigede i Brøndshøj Sogn om Afløsning af Høj-